

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2013-2014

---

12 FÉVRIER 2014

Proposition de loi modifiant la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances et le Code judiciaire, en vue d'assurer le recouvrement effectif des créances alimentaires

---

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. HELLINGS

Art. 2

Remplacer cet article par ce qui suit :

« Art. 2. — *L'article 4, § 1er, de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, modifié par la loi du 22 décembre 2003, est abrogé.* »

Justification

Les obligations des deux parents lorsqu'ils se séparent consistent bien à garantir un niveau de vie de qualité à leurs enfants, en correspondance avec leurs revenus, l'objectif étant de fournir aux enfants un niveau de vie le plus proche possible de celui qu'ils avaient avant la séparation, tout en sachant qu'une séparation aboutit toujours à un appauvrissement des deux partenaires. Ce plafond de revenus limitant l'accès aux avances est donc une mesure inéquitable et contraire aux objectifs de bien-être et de respect des enfants.

Voir :

Documents du Sénat :

5-2476 - 2013/2014 :

N° 1 : Proposition de loi de Mme Franssen et M. Anciaux et consorts.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2013-2014

---

12 FEBRUARI 2014

Wetsvoorstel houdende wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op een effectieve invordering van onderhoudsschulden

---

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER HELLINGS

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt :

« Art. 2. — *Artikel 4, § 1, van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, gewijzigd bij de wet van 22 december 2003, wordt opgeheven.* »

Verantwoording

Ouders die uit elkaar gaan, dienen hun kinderen een degelijke levensstandaard te waarborgen, in overeenstemming met hun inkomen. Het is de bedoeling de kinderen een levensstandaard te geven die zo goed mogelijk aansluit op de standaard die ze hadden vóór de scheiding, ook al leidt een scheiding altijd tot een verarming van beide partners. Dat inkomensplafond dat de aanspraak op voorschotten beperkt, is dus geen billijke maatregel en is strijdig met de doelstellingen die gericht zijn op het welzijn van en het respect voor de kinderen.

Zie :

Stukken van de Senaat :

5-2476 - 2013/2014 :

Nr. 1 : Wetsvoorstel van mevrouw Franssen en de heer Anciaux c.s.

Nous constatons, de plus, que le parent qui élève seul son ou ses enfants et qui a fait le choix de travailler pour pouvoir assumer l'entretien et l'éducation de ses enfants, en palliant les carences de l'autre parent, est très clairement pénalisé, puisque les avances lui sont refusées dès que ses revenus dépassent le plafond, particulièrement bas aujourd'hui, puisqu'il équivaut au revenu d'intégration.

Ce plafond de revenus crée donc une discrimination entre les enfants et ne tient pas compte de la situation du parent-débiteur.

Cet amendement supprime donc ce plafond de revenus, afin de permettre l'accès aux avances pour toute personne à qui un jugement a accordé le droit à une pension alimentaire destinée à l'éducation des enfants, tel que le prévoyait initialement la loi du 21 février 2003.

Nous voulons rappeler que toute politique relative au paiement des créances alimentaires doit être guidée par le principe du respect du droit. L'objectif de cet amendement est donc aussi de faire en sorte que le droit au paiement des créances alimentaires soit reconnu comme un droit universel, juste et équitable.

Benoit HELLINGS.

Wij stellen bovendien vast dat de ouder die zijn kind of kinderen alleen opvoedt en ervoor kiest om te werken om in het onderhoud en de opvoeding van zijn kinderen te voorzien, waarbij hij de tekorten van de andere partner opvangt, heel duidelijk wordt benadeeld want de voorschotten worden hem ontzegd zodra zijn inkomen hoger ligt dan het plafond, dat momenteel bijzonder laag is aangezien het overeenkomt met het leefloon.

Dat inkomensplafond creëert dus discriminatie onder de kinderen en houdt geen rekening met de situatie van de onderhoudsplichtige ouder.

Dit amendement heft dus het inkomensplafond op om iedereen die op grond van een vonnis recht heeft op onderhoudsgeld voor de opvoeding van zijn kinderen, in staat te stellen aanspraak te maken op de voorschotten, als oorspronkelijk bepaald bij de wet van 21 februari 2003.

Wij willen eraan herinneren dat elk beleid betreffende de betaling van alimentatievorderingen moet zijn ingegeven door het beginsel van de rechtshandhaving. Dit amendement strekt er dus ook toe het recht op betaling van alimentatievorderingen te erkennen als een universeel, rechtvaardig en billijk recht.